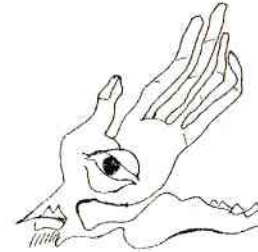

Ion Mărculescu

Un fluture
trecea strada

Venirea fiului risipitor, 7
 Un om..., 9
 Captura, 10
 Despre poeme, 11
 Luna, 12
 Unde a fost poetul?, 13
 Omul cu treabă, 14
 Cezari, 15
 Potop, 17
 Iar el cânta, 19
 Premiul Nobel, 20
 Ea, 21
 Cum, când, de ce?, 22
 Nibiru, 23
 Universul e unul singur, 24
 Nimic la fel ca altădată, 25
 Vom aștepta un soare mai tânăr, 26
 Amintiri, 27
 Vecinii de masă, 28
 Noiembrie în timp real, 30
 Funia, 31
 Șarlatanii, 33
 Poem ecologic, 34
 Ozeneul, 35
 Statuia frecării, 36
 Dați-ne hoți!, 37
 Omul din bolovan, 38
 O pernă mai bună, 39
 Barca lui Caron, 40
 Lumea muștelor, 41
 Feluri de a muri, 42
 Poem cu erou, 43
 Pentru o estetică a morții, 44
 Visul din vis, 45
 Jertarea, 46
 Sminteala zborurilor, 47
 Unchiul Iosif, 48
 Un premiu modest, 49
 Domnul Georgescu, 50
 Eroul zilei, 51
 Îngerii mănâncă polen, 52
 Un fel de altceva, 53
 Unghii și taste, 54
 Eczema, 55
 Injectia, 56
 Prețul fierului, 57
 Evoluția, 59
 Fără, 60
 Accidentul, 61
 De vorbă cu mine, 62
 O muscă proastă, 64
 Nu atingeți uimirea, 65
 Uluci, 66
 Agățat de cuvinte, 67
 Imperfect., 68
 Renunț, 70
 Negru, 71
 Sculptorul e altceva, 72
 Trăiască mortul, 74
 Șofam, 75
 Gogu, 76
 Cerneluri, 77
 Mă tem, mă tem..., 79
 Servicii secrete, 81

Cum am început să gândesc, 83
 Păianjenul amazonian, 85
 Fabrici de funii, 86
 Viața amintirilor, 87
 Libertăți, 88
 Sexologie, 89
 Măseaua, 91
 Reîncarnările, 92
 Râsul râsului, 94
 Ador apa, 95
 Maestro, 96
 Ora 24, 98
 În zori, 100
 Informație inutilă, 101
 Coarne fără taur, 102
 Goya versus Rembrandt, 103
 Trăiască celulele!, 104
 Lacrimi la fel peste tot, 105
 Cu toții stăm înclinați, 106
 Ferchezuiți pomii!, 107
 Legi fără de legi, 108
 Somoteiul, 109
 Ceodoiul, 110
 Mirosul de ozon, 111
 Meteoritul, 112
 Râdeam cu poftă, 113
 Plecați!, 114
 Centaurul, 115
 S-au înmulțit păcătoșii, 117
 Parisul – un oraș dement, 118
 Geacu., 119
 La Casa Albă, 120
 Rămas fără idei, 121
 Aspirina de la Moise, 122
 Noțiunea de timp, 124
 Nulla Obligatio, 125
 Țin postul ocupat, 126
 Ciorapii mei, 127
 Claxoane, 128
 La nunta prințului, 129
 Cadran, 130
 Idei de afaceri, 132
 El avea pușcă, 133
 Cum moare un geniu, 134
 Paralele, 135
 Coca-Cola, 136
 Am nevoie de ochi, 137
 Mărul lui Tell, 138
 Kundalini, 139
 Se apropie?, 140
 Ferește-te de cancer!, 141
 Geniali, 142
 Oasele mele, 143
 Un fluture traversează șoseaua, 144
 Unchiul meu, 145
 Un poet comic, 146
 Omaigod, 147
 Adam, 148
 În câmp deschis, 149
 Aproape totul de aur, 150
 Nemurind se plictisea, 151
 Prin Parcul Chindia, 153
 În calea inundațiilor, 154
 Gogu și gogii, 156

Venirea fiului risipitor

Umblam, umblam
Fără să ating pământul
Știam că pisicilor nu le stă bine
Dar nici prea rău dacă
Sunt slabe ori prea grase. Altfel
Porțile caselor le rămân închise.
Mamă și tată striga fiul risipitor abia
Întors de cine știe unde, nemernicule
Strigau frații lui, haideți dragii mei
Să-l omorâm cu pietre dar nimeni
Din cei de față nu știau că acesta
Învățase să mînuiască o mitralieră
Care a și început imediat să latre
Cu foc și gloanțe.
Nu vă dau voie să îmi trăiți viața
Striga fiul risipitor abia întors de la
Capătul pământului, nu vă dau voie
Să-mi beți cupa cu țuică de
Prune marca Marcona strigam
Eu,
Un fel de whisky mult mai rasat și
Mult mai nobil decât cel irlandez.
Ochiul care se scurge în gură, gura
Care se îneacă cu o unghie
Căzută de la piciorul drept, piciorul
Drept care a crescut fără să fie
Nevoie de el, ci
Dintr-o curiozitate dar și împotriva
Oricăror norme de bună-cuviință.
Vorbele sunt bâlbâite, ideile sunt
Și mai bâlbâite, nu mai spun

Nimic despre oameni.

Omenirea e o mare bâlbâială

Sarcina noastră este să

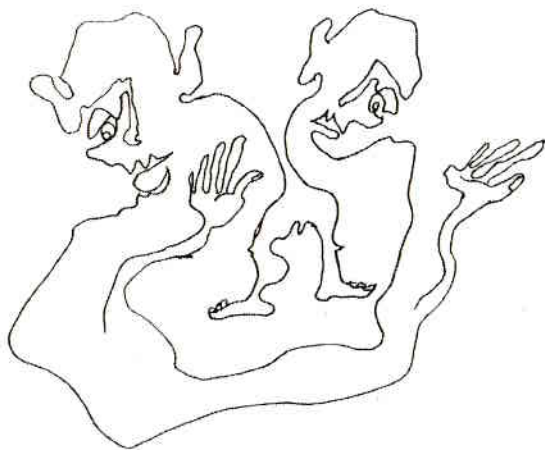
Acoperim cu scris mărunț o pagină

De format A4 adică

210x297 milimetri. Orice

Altă unitate de măsură devine

Toxică.

Un om...

Un om mare moare

Ca un om mare sau ca un

Om mic

Un om mic moare ca un

Un om mic, ca un om mare

Sau ca un om și mai mic.

O jumătate de om moare ca

Un om pe jumătate

Ca un om mic

Ca un om mare sau

Ca un om și jumătate.

Un om mare s-a născut mic

Dar la început nu știa că

Va fi mare

Un om mic habar n-avea

Când s-a născut mic că

Va fi nici un om mare

Și nici jumătate de om

Notarul de la starea civilă

Va scrie în certificatul de naștere

La fel pentru toți:

„S-a născut un om“.

El doar atâta știe...

L-am căutat pe unchiul meu
 Cel fără un ochi
 Pe care și-l pierduse în timpul
 Războiului sau poate că
 Îl uitase în tinerețe pe undeva
 Prin brațele unei iubite
 Cine știe
 L-am căutat să-i aduc aminte
 Cum mă tunde el cu
 Mașina lui de tuns adusă din
 Război. E captură, nepoate, îmi
 Zicea, captură de război
 Și eu țipam pentru că
 Mașina lui de tuns nemțească
 Mă ciupea
 Nu tăia prea bine
 El o ungea cu petrol de la o lampă
 Mă asigură că acum
 O să taie
 Și că nu există pe lumea asta
 O mașină de tuns mai bună
 Decât cea a unchiului meu
 Fără un ochi
 Pe care nu-l mai avea din
 Nu știu ce cauză.
 L-am căutat și cineva mi-a spus
 Că unchiul meu tunde acum iarba
 Tunde rădăcinile de la iarba
 Sub care s-a ascuns.
 Cum adică s-a ascuns, am întrebat
 Și acela mi-a zis mă tu ești cam
 Bătut în cap!
 Nu pricepi că a murit? A murit
 Și l-au îngropat! De unde vrei
 Să-l iau acum pe unchiul
 Tău cel fără un ochi?

Despre poeme

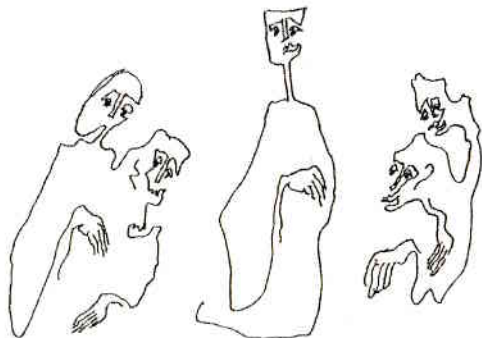
A scrie poeme nu înseamnă
 A poemiza sau a poema. Vidul, mi-a spus
 Mie un individ deștept, conține
 O cantitate infinită de energie de toate
 Felurile.
 Dar asta o știu prea puțini pentru că
 Marile secrete cu privire la energie sunt
 Ținute sub obroc.
 (Al cui? Pentru ce?) Sub un bocanc criminal!
 Noi știm cu toții dar ne prefacem că nu
 Știm despre relativism care este
 Cea mai adevărată teorie. Celelalte teorii
 Se zbat ca să-l combată. Și mai
 Știm că energia gratis nu există
 Totul e o prostie! Nu există! De exemplu
 Astăzi toată ziua am vrut să scriu
 Un poem pentru picioarele mele dar
 Mi-am simțit picioarele înghețate de mă
 Usturau tălpile. Pe mine mă usturau
 Dar ăia de la Polul Nord trăiesc tot
 Timpul pe geruri cumplite. Nu ca la noi.
 Iar eu încă n-am auzit pe careva
 Dintre ei
 Plângându-se că l-ar dura ceva. Dar
 Se poate zice că asta se întâmplă pentru că
 Ei nu scriu poeme.

Luna se scrie cu literă mare
 În orice limbă. Regula e stabilită
 De Galileo Galilei pe la 1609. Nimeni
 Nu încalcă regula și nimeni nu îndrăznește
 Să-și imagineze
 Ce vor face poeții peste cinci miliarde de ani
 Când temperatura pe Lună va fi extrem de
 Scăzută. Se mai știe că
 Distanța de la Pământ la Lună scade
 Anual cu 3,8 centimetri. Calculele
 Arată că peste cinci miliarde de ani
 Distanța dintre cele două
 Va fi dublă. Unii contemporani
 O compară cu o monedă bine lustruită
 De prea mult purtat
 În buzunar
 Eu, unul, mă consider un om sănătos și
 Cu picioarele pe Pământ, așadar
 Nu cred o iotă din toate astea.

Unde a fost poetul?

Ce tâmpenie!
 Pe vremea lui Henric al optulea
 Dar și pe vremea lui Ștefan cel Mare
 Oamenii erau trimiși la luptă
 Înarmați
 Doar cu o sabie, un fel de cuțit mai mare.
 Eu nu înțeleg
 Ar fi putut să mai aștepte
 Doar câteva sute de ani
 Până se inventa mitraliera. Ei, da!
 Cu așa armă te lupti de la distanță!
 Nu ești obligat să-ți privești inamicul
 De la doi pași. Direct în albul ochilor
 Să-i spinteci burta cu baioneta și
 Să-i verși mațele în țărână!
 Unde dracu' au fost poeții
 De nu le-au dat idei? Și mai ales
 Unde am fost eu, poetul de care
 Era atâta nevoie?
 Ce crude erau vremurile!

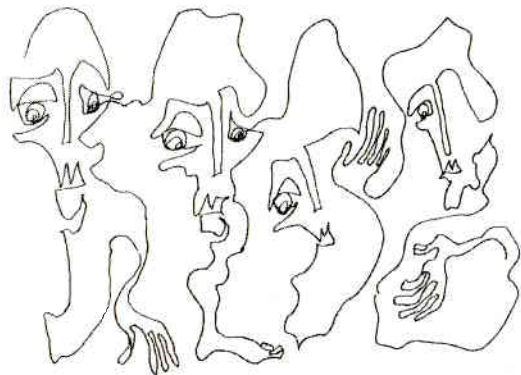
După îndelungi peripeții
 Omul ajunsese la poarta Iadului
 S-a uitat printre ulucile gardului
 Deși poarta era deschisă. Acolo,
 În Iad, intrarea este liberă
 Nu există portar
 Intră oricine vrea și
 La ce oră vrea. Omul a văzut
 Cam cum stau lucrurile pe acolo
 Nu prea i-a plăcut ce a văzut
 Așadar
 A făcut stânga împrejur și a plecat
 Încet, domol
 De unde venise. Adică
 Și-a văzut de treaba lui.
 Deși nu părea să aibă vreo treabă.

Cezari

Ultimul mic dejun al lui
 Cezar s-a petrecut înainte de
 Masa de prânz, iar prânzul i-a
 Fost servit înainte de masa de seară
 Numită cină. Dimineța
 Următoare n-a mai mâncat
 Nimic. Noaptea visase ceva
 Urât, avea el niște semne și
 Simțea o mare greață. Se
 Știe că prânzul de a
 Doua zi nu l-a mai
 Apucat pentru că l-au găurit
 Ai lui cu cuțitele.
 Despre Napoleon se spune că
 Nu mânca niciodată așa dimineța
 Îi zisese doctorul (acela care îi
 Punea stricnină în ciorbă)
 Nu știu care Henric, poate al paișpelea
 Sau chiar al cinșpelea mânca
 De cinci șase ori pe zi și
 Se mai scula și noaptea și cerea
 Când i se făcea foame.
 Unul Ludovic Filip Gheorghe al
 Nu știu câteleva inventase o șmecherie:
 Servea micul dejun seara, masa
 De prânz dimineța, iar cina
 Pe la prânz. De ce? Nu știu! Poate
 Să nu pățească și el precum Cezar.
 Documentele vremii abia dacă
 Mai amintesc câte ceva
 Despre faptele astea.
 La urma urmelor se poate

Trăncăni la infinit despre cum
Mănâncă unul sau altul. Aș putea
Vorbi chiar și despre mine
Dar pe cine să intereseze cum îmi beau
Eu ceaiul dimineața, ori dacă
Îmi place compotul de mere!

Potop

„În cercetările mele m-am bazat mult
Pe textele mistice care arată că toate
Civilizațiile își au rădăcinile pe teritoriul patriei
Dumneavoastră și am avut acces la toate descoperirile
Făcute în acest sens în România, descoperiri de
Care românii n-au auzit.” (Ballard — ilustru cercetător
francez)
Cercetările au fost îndelungi
Cercetătorul s-a scufundat
De mai multe ori
Cu un submarin închiriat de la
Pescarii din Constanța. Măi să fie!
Acolo a văzut:
Niște stânci țuguiate
Un fel de piramide asemănătoare cu cele
Din Egipt.
Pe latura vestică a stâncilor
Erau scrise texte
Într-un alfabet necunoscut. A mai văzut
Acolo: topoare de piatră
Bârne prelucrate artificial, vase de lut ars
Cu boabe carbonizate vechi de șapte mii de
Ani, smocuri de lână de aur (neputrezită)
Manuscrise vechi afectate doar de sarea din apă
O pereche de ochelari cu ramă de plastic
Trei clești de prins rufe pe sârmă, papuci
De casă desperecheați, o cabină telefonică în
Care telefonul mai poate fi folosit și astăzi
Un fier de călcat electric
O sticlă de vin cu dop de plută (vinul
s-a conservat foarte bine), un hard disc
Și alte mai bine de o mie de obiecte.